

De ZorgSpecialist

Thuis in alle zorg

JAARBERICHT 2020

Inhoud

3

Voorwoord

Hoe loods je een zorgorganisatie door de coronacrisis heen?

4

Over ons

Als je iets niet meer zelf kan, nemen we die taken op tijd over.

6

In beeld

Mondkapjes, handschoenen, naaiatelier etc..

8

De verhalen

Interview Petra Pikaar

En verder...

5 Kwaliteit, Mensen en werkgebied.

7 Wist je dat ...

De overige verhalen van 2020

10 Palliatieve zorg | 'Ik belde aan bij een piepklein huisje.' Interview met Irma Kuiper.

12 Odensehuizen | 'Ook met aanpassingen nog steeds een geweldige plek.' Interview met Margo van Schagen.

14 Kleinschalig Wonen | 'Hoe de lockdown van ons een groot gezin maakte.' Interview met Diny Gatersleben en Marianne Stoker.

16 Klooster Alverna | 'Wat er gebeurde toen de vaste patronen wegvielen?' Interview met Irma Woensel.

18 Woongroep Sint Joseph | 'Iets nieuws starten middenin een coronajaar.' Interview met Ingrid de Buijzer.

20 Vitaliteit | 'Wat als je niet meer samen mag sporten?' Interview met Sjoerd Aarts.

22 Casemanagement | 'Een baby is fantastisch voor mensen met dementie.' Interview met Mart Schijff.

24 Huishoudelijke zorg | 'Een lach op iemands gezicht toveren is het mooiste wat er is.' Interview met Ans Nagel.

26 De cliëntenraad
'Wij zien toe of alles goed verloopt.' Interview met de heer Siebbeles

28 De cijfers en de toekomst

29 Bijlage

Voorwoord

Hoe loods je een zorgorganisatie door de coronacrisis heen? Otto en Esther sprongen in de organisatiestand toen de pandemie uitbrak. Een terugblik op het coronajaar aan de hand van Ruttes persconferenties.

Persconferentie 12 maart 2020: Rutte roept op om zoveel mogelijk thuis te werken en bezoek aan kwetsbare ouderen te vermijden. Bijna al het vliegverkeer wordt geschrapt.

Esther: 'Vanaf dat moment stond ik 'aan'. Een paar uur eerder die dag was ik geland op Schiphol nadat ik mijn dochter in Zuid-Afrika had bezocht. Ik weet nog dat ik vanaf die tijd heel erg erg gericht was om medewerkers en cliënten goed te informeren. Ik ben die dag begonnen met vloggen. Heel praktisch. Wie moet er een mondkapje op? Is er ook corona in onze woonvoorzieningen? Ik wilde alle maatregelen die we namen goed uitleggen.'

Persconferentie 15 maart 2020: het land gaat in lockdown. Scholen en horeca gaan dicht.

Otto: 'Ik zat op dat moment op kantoor. We zaten met een kleine groep naar de persconferentie te kijken. Het werd steeds stiller. Maar we dachten allemaal hetzelfde. Wat gaat er op ons afkomen? Diezelfde avond nog zijn we met een crisisteam van HR, IT en Marketing bij elkaar gekomen. We namen strategische beslissingen over de bezetting op kantoor. Beschermingsmaatregelen. Interne communicatie. Die eerste avond werd een voorbeeldavond. Het crisisteam kwam de eerste weken iedere dag online samen. Later werd dit wekelijks. En we doen dit nu nog steeds. We houden hierdoor controle over het proces. Samen zoeken we naar oplossingen.'

Persconferentie 19 maart 2020: Bewoners van verpleeghuizen mogen geen bezoek meer ontvangen. Pas op 25 mei 2020 wordt deze maatregel versoepeld naar 1 bezoeker per dag.

Esther: 'We hebben pagodetenten in de tuin opgezet, zodat onze bewoners toch nog op afstand bezoek konden ontvangen.

En we hebben gelukkig één groot voordeel ten opzichte van verpleeghuizen. De GGD ziet onze kleinschalige woonvoorzieningen als een gezin. Waar je in een verpleeghuis wekenlang op je eigen kamer moet blijven, kon bij ons het gezamenlijke leven gewoon doorgaan. De effecten van dit bezoekverbod, zoals eenzaamheid, zijn bij ons echt veel minder geweest.'

Persconferentie 6 augustus 2020: na een versoepeling van de maatregelen in mei, juni en juli, begint het aantal besmettingen toch weer te stijgen. Een tweede golf is op komst.

Otto: 'Onze aandacht ging dit jaar nog meer dan anders naar onze collega's. Voor sommige medewerkers was bijvoorbeeld de dreiging van een tweede golf echt wel angstig. We hebben ervoor gezorgd dat die mensen ondersteuning kregen. En tegelijkertijd vond ik het heel mooi om te zien hoe collega's ook steun geven aan elkaar. Er was veel wederzijdse begrip en er is veel voor elkaar opgevangen. En wat ik dit jaar ook een mooie ontwikkeling vond, was dat sommige zaken in een stroomversnelling kwamen. Zo hadden we een lang gekoesterde wens voor een goed intranet. De lancering daarvan was in het najaar. De noodzaak voor online interne communicatie was en is natuurlijk enorm.'

Persconferentie 14 december 2020: vanuit het torenkamertje deelt Rutte mee dat Nederland weer op slot gaat. De steeds strengere maatregelen van het najaar waren niet genoeg om corona in te dammen.

Esther: 'Bij de meeste kleinschalige woonlocaties hebben we corona buiten de deur weten te houden. Helaas is dat bij Marquant niet gelukt. Daar zijn ook bewoners overleden. En toch hebben we ook daar dit jaar gedaan waar we goed in zijn: veel persoonlijke aandacht voor mensen. Voor onze bewoners en hun naasten. Voor de nabestaanden. En voor onze medewerkers. We erkennen de angst, het verdriet. We nemen het serieus en we zoeken altijd naar mogelijkheden wat nog wel kan.'

Otto: 'Ik hoop zo dat we in 2021 weer eens een feestelijk event kunnen organiseren voor onze medewerkers. Zodat we iedereen weer eens kunnen ontmoeten. Ik wil ze heel graag bedanken voor hun inzet dit bijzondere jaar.'

Esther Vink & Otto Korstenbroek

Over ons

Al sinds 1988 zijn wij niet meer weg te denken uit de regio Kennemerland. We zijn een zelfstandige (thuis)zorgorganisatie. Een warm familiebedrijf, onder leiding van Esther en Otto, waar met plezier en betrokkenheid wordt gewerkt. Mensen zijn vaak verbaasd over wat we allemaal doen. Jeugdzorg, ouderenzorg, palliatieve zorg, verpleging, thuiszorg, begeleid wonen voor mensen met een verstandelijke beperking ... Wij vinden dat zelf heel normaal. Maar dat is het natuurlijk niet. Veel mensen moeten meerdere organisaties inschakelen voor de zorg die ze nodig hebben. Onze cliënten kunnen voor alles bij ons terecht.

ONZE MISSIE

Zo lang mogelijk, veilig thuis blijven wonen en zoveel mogelijk plezier in het leven houden – ook als het minder goed gaat. Daarmee ondersteunen wij onze cliënten en hun naasten. Wij kijken met een frisse blik naar iedere aanvraag. Want iedere zorgvraag is uniek. Met onze betrokkenheid en deskundigheid zorgen we voor een aanpak die precies bij iemand past. Onze cliënten kunnen voor alle zorg bij ons terecht.

ONZE VISIE

Als je iets niet meer zelf kan, nemen we die taken op tijd over. Maar dat betekent niet automatisch dat je niet meer mee kunt doen in de maatschappij. Mensen die zorg nodig hebben, horen gewoon middenin de samenleving thuis. Niet aan de zijlijn, maar actief middenin. We bedenken steeds nieuwe plannen om dat te realiseren.

KWALITEIT

Kwaliteit kun je meten. Dat doen we zelf. En we laten onszelf graag controleren: door onze cliënten en door externe organisaties. Een overzicht van onze keurmerken en kwaliteitstoetsen:

- Classificatiesysteem Omaha
- We hebben het HKZ-keurmerk
- Cliënttevredenheidsonderzoek
- Werken volgens de Zorgbrede Governance Code
- Lid van brancheorganisatie Zorgthuisnl

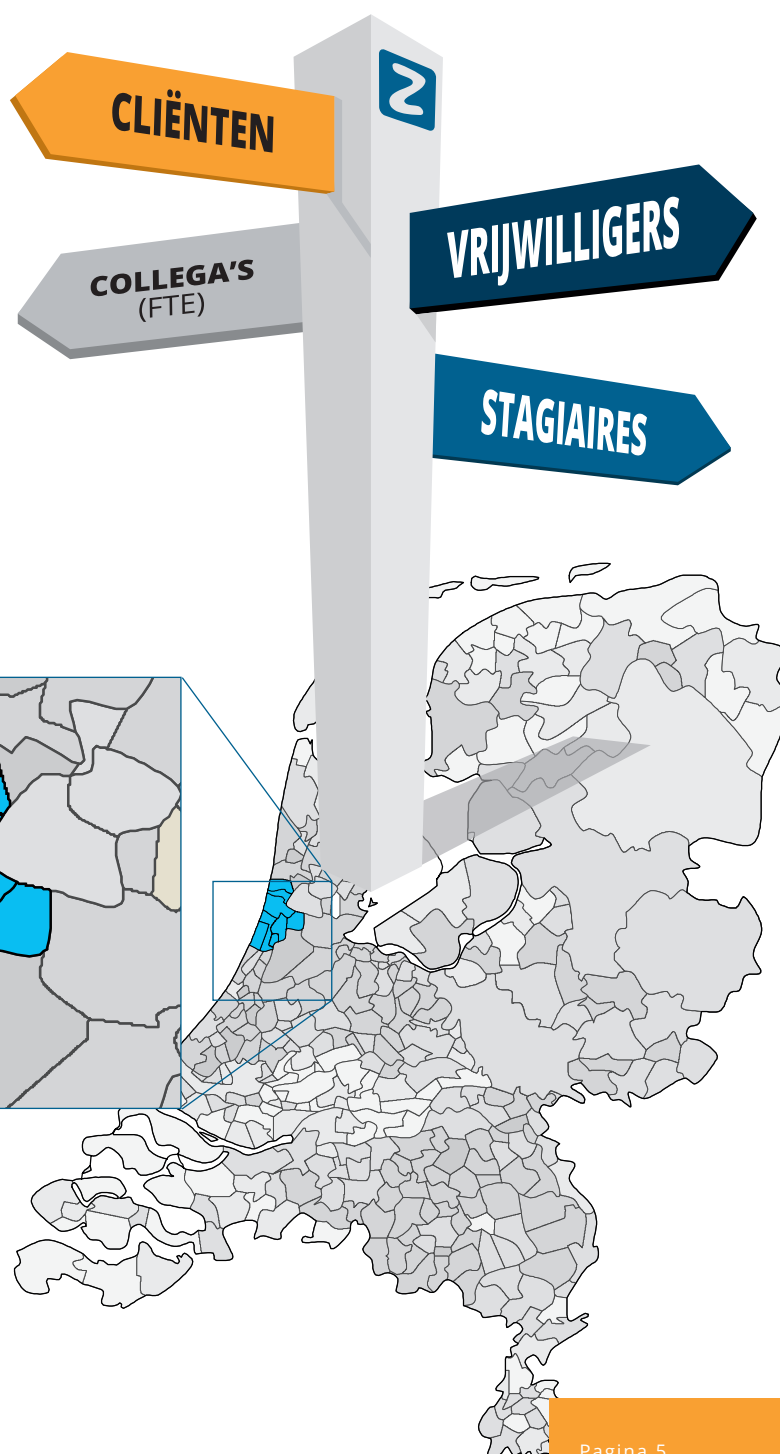
Voor betrokken ondernemers.

MENSEN

DE CIJFERS IN 2020

Gedurende 2020 waren er 2533 cliënten in zorg, verdeeld als volgt:

- WLZ 262
- ZVW 911
- WMO 1172
- JGZ 45
- Particulier 143
- 19 vrijwilligers
- 566 collega's (249 FTE)
- 7 stagiaires

WERKGEBIED

- Heemskerk
- Aerdenhout
- Velsen
- Santpoort-Noord
- IJmuiden
- Bennebroek
- Beverwijk
- Haarlem
- Heemstede
- Bloemendaal
- Zandvoort
- Haarlemmerliede
- Haarlemmermeer
- Spaarnwoude
- Castricum
- Uitgeest

OTTO'S NAAIATELIER

Esther: 'In het begin van de crisis was er een tekort aan beschermingsmiddelen. We konden nergens meer schorten kopen. Maar het is wel noodzakelijk dat je er één hebt. De moeder van Petra Namink, collega op de planning, heeft toen een schort helemaal uit elkaar gehaald en er een patroon van gemaakt. Vervolgens hebben we alle stoffen die in Haarlem te koop waren op de kop getikt, inclusief garen en band.

Bij Otto kon je dan een tasje met een patroon en stof ophalen. Vervolgens ging werkelijk iedereen voor ons aan de slag om die schorten te naaien. Collega's, partners van collega's, moeders, kennissen en kennissen van kennissen.

Dat is wel weer heel typisch voor onze organisatie. Ook Rob Bakx, de huisarts aan de overkant, kreeg er een paar van ons (zie foto). Stond ie in een vrolijk bloemetjesschort te werken.'

Rob Bax, huisarts in een mooi schort

LATEX HANDSCHOENEN

Otto: 'Naast het gebruik van mondkapjes en schorten, waren ook de latex handschoenen onmisbaar tijdens de pandemie. Dozen vol zijn er ingekocht en verdeeld'

Esther: 'Veel zorgmedewerkers waren al gewend handschoenen te gebruiken, maar zeker niet bij alle uitvoerende werkzaamheden. Nu leken ze soms wel op buitenaardse wezens wanneer ze helemaal ingepakt met schort, mondkapje, spatscherm en handschoenen bij een client op de stoep stonden'.

MONDKAPJE

Otto: 'Onze collega's in de kleinschalige woonlocaties dragen hun hele dienst een mondkapje. Acht uur lang, he?! Ik vind dat nog steeds bijzonder. Ze voelen echt de verantwoordelijkheid voor hun cliënten. En dat houdt niet op na hun dienst. Ook privé hebben ze zichzelf allemaal beperkingen opgelegd om maar niet besmet te raken. Ze voelen heel sterk dat ze er voor onze bewoners moeten zijn.'

HANDGEL

'Was je handen stuk' zei premier Rutte in zijn verschillende persconferenties en Irma Sluis, onze nationale gebarentolk, beeldde dat vervolgens voortreffelijk uit.

Otto: 'Al voor de lockdown had onze facilitaire dienst palen in elkaar geknutseld waarop gel en poetspapier klaar stond voor personeel en bezoekers. Later hebben we dit aangevuld met professionele sanitizer apparatuur, waar gelspray in afgepaste volumes uitkomt wanneer je je handen eronder steekt'

Esther: 'Overall waar je kwam zag je mensen in hun handen wrijven om zo de gel goed te verspreiden en de handen te desinfecteren'

TESTEN

Esther: 'Al snel merkte wij dat de testcapaciteit én snelheid bij de GGD tekort schoot om de dagelijkse vraag naar testen aan te kunnen. In samenwerking met het streeklab hebben we onze eigen teststraat ingericht, 7 dagen per week.'

Otto: 'Vervolgens reed er een collega 2x per dag naar het testlaboratorium in Haarlem-Zuid om de testen af te geven. 's Avonds kwamen dan de uitslagen binnen en konden we beslissen wat de maatregelen voor de volgende dag moesten zijn'.

Wist je dat?

Er in 2020 bij De ZorgSpecialist:

- 4137 PCR testen door ons zijn afgenomen bij cliënten en/of collega's
- 641 schorten zijn genaaid én gebruikt in de eerste maanden van de pandemie
- Voor deze schorten meer dan 1500 meter stof is gekocht
- Vervolgens 2103 disposable schorten zijn gebruikt
- 75.000 latex handschoenen aan handen van medewerkers hebben gezeten
- Ruim 40.000 disposable mondkapjes zijn gebruikt
- 1500 mondkapjes zijn verspreid met het Z-logo
- 113 liter handgel op verschillende ZorgSpecialist handen is gespoten

- 1414 rollen poetspapier ter vervanging van handdoeken is verbruikt
- 15 nieuwe sanitizer-punten op verschillende locatie zijn geplaatst om snel je handen te kunnen desinfecteren
- 5 pagodetenten zijn neergezet bij de locaties om bezoek te kunnen blijven ontvangen
- Op kantoor 22 spatschermen zijn geplaatst
- Ontelbare uren online is vergaderd
- 9282 km is gereden om alle PCR testen dagelijks naar het lab te brengen
- Op 12 mei, de dag van de zorg, aan alle medewerkers een muziek CD is verstuurd met een zelf gemaakte én door één van onze collega's zelf ingezongen tekst.

A large, light blue, stylized letter 'T' is positioned on the left side of the page, partially overlapping the text 'esten...'. The 'T' has a thick vertical stem and a horizontal crossbar with slightly flared ends.

esten...

Thuiszorg in tijden van corona

Testen, testen en nog eens testen.

Bij De ZorgSpecialist gingen er dit jaar heel wat coronatests doorheen. Ieder hoestje was verdacht. Bij cliënten én bij medewerkers. 'Ons team was afgelopen jaar voortdurend alert op de symptomen van corona.' Samen met Petra Pikaar blikken we terug op coronajaar 2020 en wat dat betekende voor cliënten van de thuiszorg.

| Interview |

Petra Pikaar
Regieverpleegkundige.

Petra Pikaar is regieverpleegkundige. Ze coördineert zorg en ondersteuning aan mensen die verpleging en zorg thuis krijgen. Maar bovenal is ze verpleegkundige. Want haar hart ligt bij de zorg voor mensen.

'Ik dacht in mei dat ik hier tijdelijk zou werken om een zwangerschapsverlof op te vangen. Maar het bevalt me zo goed om weer terug bij De ZorgSpecialist te zijn. Ik blijf hier lekker.' Petra Pikaar werkte van 2010 tot 2017 bij De ZorgSpecialist als regieverpleegkundige en coördinator van Villa Tromp. Van 2017 tot mei 2020 werkte ze in het ziekenhuis als verpleegkundige. Vanaf mei 2020 is ze weer terug bij De ZorgSpecialist.

Durfdan cliënten jullie nog wel thuis te ontvangen?

In het landelijke nieuws hoorde je veel over het afzeggen van thuiszorg.

'In het voorjaar, toen er nog veel onbekend was over het virus, belden sommige cliënten ons inderdaad af. Kinderen hielpen hun moeder zelf wel even met de steunkousen. Maar de afname van de thuiszorg duurde bij ons maar kort. We zijn altijd dichtbij onze cliënten gebleven. Onze thuiszorg is immers kleinschalig georganiseerd en dus vertrouwd. We werken met vaste gezichten. We informeren veel over corona en de maatregelen die we

nemen. En we zitten er dus bovenop met testen. We testen zelfs in het weekend, de uitslag is dezelfde dag al bekend.

En als 's avonds de uitslagen binnenkomen, staat ons hele team klaar. Gelukkig hebben we weinig positieve uitslagen gehad. En als het toch positief was, dan namen we gelijk maatregelen.'

Heb je nog andere effecten gemerkt in de thuiszorg door corona?

'De lockdown heeft helaas een enorme impact op onze doelgroep. We horen regelmatig dat mensen blij zijn dat wij nog wel langskomen. Soms zijn we het enige bezoek die week. Kinderen zijn bang om hun ouders te besmetten. Alle activiteiten zijn weggevallen. Ik moet vaak denken aan het hoogbejaarde echtpaar waar ik kom. Hij is 92, zij is 85. Ze wonen nog zelfstandig, maar hebben allebei beginnende dementie. En daardoor is het begrip tussen hen tweeën minder geworden. Ze kunnen het eigenlijk niet meer zo goed met elkaar vinden. Toen ze allebei nog naar een andere dagbesteding gingen, was dat nog wel te overzien. Maar nu zitten ze hele dagen samen in huis. Pijnlijk. En zo kennen mijn collega's en ik natuurlijk heel veel verhalen. Het is fijn om dan zelf vrolijkheid en aandacht mee te brengen. Thuiszorg is zoveel meer dan zorg alleen.'

P alliatieve zorg

Nieuw!

In het laatste kwartaal van 2020 is een project voor 'transmurale zorg' opgestart. Iemand die in zijn of haar laatste levensfase is, krijgt vaak zorg van meerdere partijen. De specialist uit het ziekenhuis, de huisarts, ons team. Met een transmuraal-zorgpad zorgen we voor een betere verbinding en samenwerking tussen alle partijen. In 2021 wordt dit verder uitgerold.

Palliatieve Zorg

'Ik belde aan bij een piepklein huisje.'

Irma is regie(wijk)verpleegkundige. Zij coördineert de palliatieve zorg en verleent zelf ook zorg aan mensen in de laatste levensfase.

| Interview |

Irma Kuiper
Regie-
Wijkverpleegkundige.

'Het was maart 2020 en ik belde aan bij een piepklein huisje. Een boom van een vent deed de deur open. Hij loodste me naar zijn zieke vrouw. Mijn blik ging van haar bed naar vier hele grote mannen die het kleine woonkamertje vulden. Haar zonen. Ze hadden hun moeder al twaalf dagen niet gezien vanwege de coronamaatregelen in het ziekenhuis. In een seconde moest ik een beslissing nemen. Stuur ik ze weg of neem ik het risico dat ik besmet raak?'

Na de paniek in maart, werd het team Palliatieve Zorg steeds meer ontspannen over omgaan met corona. De hulpverleners namen allerlei maatregelen om de kans op besmetting te verkleinen. Irma: 'Wat me heeft verwonderd is de angst bij stervenden om corona te krijgen. Sommigen wilden zelfs nog gevaccineerd worden. Of ze durfden geen bezoek te ontvangen. En tegelijkertijd heeft niet één cliënt aan mij of mijn collega's gevraagd of wij wel gevaccineerd waren. Er is zoveel vertrouwen in ons.'

Sterven en afscheid nemen, is een heel intiem proces. Iedere hulpverlener werkt op zijn eigen manier, maar wel allemaal vanuit autonomie, gepastheid en gelijkwaardigheid. 'Het is mooi om deel uit te maken van deze fase. We willen het voor iedereen zo ontspannen mogelijk laten verlopen. Dat betekent dat je goed moet kijken wat iemand nodig heeft. En dat je soms beslissingen op gevoel moeten nemen waarvan je hoopt dat het de juiste is.'

Dezelfde nacht al overleed de moeder in haar kleine huisje. Haar man, haar zonen en Irma waren erbij. 'In ons werk kun je het maar één keer goed doen. Je hebt niet de kans om je beslissingen bij te stellen. Ik ben dus zo blij dat ik ondanks mijn zorg om corona te krijgen de juiste afweging heb gemaakt.'

dense Huis

Odense Huis

'Ook met aanpassingen nog steeds een geweldige plek.'

Je eigen broodje smeren of een gesmeerd broodje aangereikt krijgen. Maakt dat eigenlijk iets uit? Nou en of. Margo van Schagen: 'Samen lunchen is een wezenlijk onderdeel van het Odensehuis. Met zoveel mogelijk mensen aan tafel en iedereen die zelf z'n broodje belegt. Door corona kan dat niet meer. Nu maken wij de lunch klaar en is de groep veel kleiner. Het lijkt misschien niet zo belangrijk, maar juist die zelfredzaamheid wordt erg gemist. We zien er dan ook ontzettend naar uit om weer eens een uitgebreide tafel voor hen te dekken.'

| Interview |

Margo van Schagen
Coördinator Odensehuizen
Heemskerk en Velsen.

ALLERLEI AANPASSINGEN DOOR CORONA

'Sinds september ben ik coördinator bij de Odensehuizen in Heemskerk en Velsen. Daarom heb ik helaas nog niet ervaren hoe het Odensehuis eruit ziet zonder coronamaatregelen. Het Odensehuis in Heemskerk was altijd een inloophuis. Nu moesten we de deelnemers volgens een rooster uitnodigen. En om te voorkomen dat we met te veel mensen in één ruimte waren, konden we de mantelzorgers niet meer ontvangen. Dat waren heel pijnlijke beslissingen. Maar ook met aanpassingen is het nog steeds een geweldige plek.'

ZIJN WIE JE WERKELIJK BENT

'Hier kunnen mensen met geheugenproblemen of dementie zijn wie ze werkelijk zijn. Mijn collega's en ik ervaren dagelijks hoe fijn dat voor hen is. En soms staan we er versteld van wat mensen nog wel kunnen. Zo werd enige tijd geleden een gezamenlijk gedicht gemaakt. Het vat precies samen waar het Odensehuis voor staat. Uiteraard hangt dat gedicht nu op een prominente plek en wordt het zelfs nog regelmatig voorgedragen.'

OP HUISBEZOEK BIJ ONZE DEELNEMERS

'Sommige veranderingen houden we er zelfs graag in – ook als corona straks geen bedreiging meer is. Kunnen mensen niet

naar ons komen? Of twijfelen ze nog of het Odensehuis echt iets voor hen is? Dan gaan wij tegenwoordig steeds vaker naar hen toe. De afgelopen zomermaanden ging onze troubadour naar de mensen thuis voor een optreden, waardoor ook verbinding met de buurt ontstond. We bezochten deelnemers thuis voor een spelletje, een wandeling of gewoon een gezellig praatje. En onze sportinstructeur ging met mensen buiten sporten.' Margo vertelt met een brede lach: 'Eén keer kwam hij toch wel redelijk buiten adem terug na het hardlopen. Zo zie je maar: als je Alzheimer hebt, wil het niet zeggen dat je geen conditie meer hebt!'

HOE WE ER VOLGEND JAAR BIJ ZITTEN?

'Corona of niet: iedereen in ons team heeft ervaren hoe hard we nodig zijn. En dat we dankzij onze creativiteit toch veel kunnen bereiken. Voor de komende tijd hebben we nog genoeg plannen. We gaan meer als één Odense-team samenwerken. We gaan leefstijl integreren in onze activiteiten. En we willen de visie van het Odensehuis nóg meer uitdragen. Hier versterken mensen hun eigenwaarde weer en ontdekken ze wat ze allemaal nog wel kunnen. Er zit zoveel meer in mensen dan zichzelf en hun omgeving soms denken.'

De Hooge Berg

Hoeveel? We hebben 5 eigen woonvoorzieningen: De HoogeBerg, Marquant, Villa Velsen, Villa Tromp en landgoed Alverna. Daarnaast leveren we 24-uurs zorg voor de zusters van het Klooster Alverna en de jongeren in Sint Joseph, Ecocura en samen wonen samen sterk.

Nieuw! Nummer 6 komt eraan: Villa Fochteloo. Zodra de villa grondig verbouwd is, kunnen we hier kleinschalige zorg bieden voor ouderen.

Familiegevoel door De Zorgspecialist

Hoe de lockdown van ons een groot gezin maakte.

'Hallo, hallo, ben je daar nog?' Haar dochter was net nog in beeld, maar toen ze over haar wang wilde aaien, ging het beeld ineens op zwart. 'Diny, kom eens, er gaat iets mis. Hallo ...?'

| Interview |

Diny Gatersleben en Marianne Stoker Coördinatoren bij De HoogeBerg.

Een lockdown kan voor verrassende effecten zorgen. Bij De HoogeBerg moesten ze ook een deel van het jaar op slot. Niet leuk. Maar het hielp wel: het aantal besmettingen bleef laag, eigenlijk maar één. En in die beschermde omgeving ontstond ook iets moois. De saamhorigheid tussen de bewoners en het team groeide.

Diny: 'We gingen natuurlijk beeldbellen met de familie via de iPad. Dat gaf nog wel een onverwachte wending. Sommige familieleden hadden namelijk voor het bellen een mooie achtergrond in de natuur gekozen. Onze bewoner zei dan: "Oh ja, mijn zoon is natuurlijk op vakantie. Ze zitten nu aan het water." En daardoor kwamen er allerlei fijne vakantieherinneringen boven.

Marianne: 'Het was heel bijzonder om te zien hoe het haperende brein het negatieve van de lockdown blokkeerde en er iets positiefs van maakte. We zagen dat bij meerdere bewoners gebeuren.'

Diny: 'Je moest natuurlijk wel in de buurt blijven, want ze willen allemaal heel graag het scherm aanraken. Er is regelmatig per ongeluk opgehangen. Het was eigenlijk ook wel intiem om zo samen met de familie te bellen. Je leert mensen toch weer van een andere kant kennen. En de familie kon zien dat er iemand in de buurt was die een arm om hun moeder heen legde. Hun vader of moeder was niet alleen.'

Marianne: 'We gingen dit jaar steeds op zoek naar wat nog wel kon. Met mooi weer schoven we twee tafels aan elkaar: één buiten voor de open deur met Frans balkon en één binnen. Zo konden onze bewoners toch samen koffiedrinken met hun familie. Of we gingen één-op-één met een bewoner naar het strand. We picknickten op het pleintje voor de deur. En we hebben de ouderwetse spellen weer eens opgepakt.

Stonden er twee medewerkers fanatiek te sjoelen, met een bewoner ernaast die – inmiddels zelf uitgesjoeld – er ééntje stond aan te moedigen om voor hem te winnen. We werden dit jaar eigenlijk een soort groot gezin.'

Diny: 'Precies. En met alles wat daarbij hoort. Gezelligheid en ergernissen. Maar als iemand zich even terugtrok op zijn appartement, dan merkte je ook weer de saamhorigheid. "Waar is toch die ene mevrouw met dat grijze haar en die bril?" Haha, daar hebben we er hier meer van.'

Marianne: 'Ik ben ook echt trots op hoe het team heeft gereageerd op corona. Ze kwamen eerder en bleven langer. Droegen hun hele dienst een mondkapje. Volgden zeer secuur alle beschermingsmaatregelen. Ze schakelden razendsnel over op digitaal vergaderen. Ondanks de angst om zelf besmet te raken, stonden ze er allemaal. We zijn echt een gouden team.'

Klooster Averna

Irma van Woensel werkt al vele jaren bij Klooster Alverna

'Mijn mooiste moment vorig jaar? Op 1 april was ik 25 jaar in dienst. Mijn feestje ging helaas niet door vanwege corona. Normaal vieren we zoiets met alle zusters en collega's. Maar toen ik binnenkwam stonden er twintig tot dertig zusters vanaf hun balkons voor me te zingen. Dat was voor mij toch wel een heel mooie verrassing. Ik word er nu nog blij van als ik daaraan denk. Misschien was het nog wel mooier dan een echt feestje.'

Klooster Alverna

'Toen de vaste patronen wegvielen, zagen we de kwetsbaarheid van de zusters.'

In Klooster Alverna verlenen we thuiszorg aan de zusters die in het klooster wonen. Daarnaast exploiteren wij een kleinschalige woonvoorziening voor mensen met dementie.

| Interview |

Irma Woensel
Coördinatrice
Klooster Alverna.

Irma: 'Ook in het klooster bewogen we mee met alle coronaregels en voorschriften van de regering. Maar soms was dat best lastig uit te leggen aan de zusters. Het leven speelt zich voornamelijk binnen de muren van het klooster af. De zusters vormen een hechte gemeenschap en hebben bijvoorbeeld geen kinderen die een ander geluid van buiten meenemen. Ze zijn ook op leeftijd en hebben soms geheugenproblemen. Leg dan maar eens uit waarom je steeds een mondkapje draagt.'

In december met Kerst kregen we de eerste besmetting. Daarna volgden nog enkele besmettingen. Gelukkig was het de milde variant en is iedereen ervan hersteld. Maar Oud en Nieuw zag er wel heel anders uit dan we gehoopt hadden. Iedereen moest tien dagen in het eigen appartement blijven. Zit je daar in je eentje een oliebol te eten. Zo sneu. Op dat moment merkten we ook dat de mentale toestand van sommige zusters toch minder goed was dan we dachten.

Normaal gesproken hebben ze een vast dagritme. Samen bidden, daarna koffiedrinken, terug naar hun appartement, samen

lunchen, weer terug naar hun appartement. Nu vielen alle vaste patronen weg en dus ook het houvast voor de zusters met geheugenproblemen. Dan zagen we tijdens die tien dagen lockdown toch weer iemand op de gang lopen. Of een zuster was boos omdat ze niet begreep waarom ze op haar kamer moest blijven. In kleine bewoordingen probeerden we toch uitleg te geven. En via het eigen tv-kanaal en de telefoon hielden ze ook goed contact met elkaar.

We hebben dit jaar veel waardering gekregen van de leiding van het klooster en van de directie van De ZorgSpecialist. Ook kregen we alles wat we nodig hadden om verspreiding van het virus te voorkomen. We hoefden er maar om te vragen en het was er meestal de volgende dag al. Ook was het fijn dat ze ons goed op de hoogte hielden. Het was voor ons team namelijk behoorlijk spannend om een kamer in te gaan waar iemand woont die positief is getest. Maar wij beseften zelf dat óók dit ons werk is. In alle omstandigheden moet je voor de bewoners klaarstaan.'

Woongroep Sint Joseph

Ingrid de Buijzer begeleidt de bewoners van Sint Joseph samen met 5 andere collega's. In mei 2020 werd deze woongroep in Heemskerk met 16 appartementen nieuw geopend in een monumentaal pand. Het is een ouderinitiatief en de Stichting Woongroep Sint Joseph heeft gekozen voor de begeleiding van de ZorgSpecialist.

Woongroep Sint Joseph

'Ze hebben het hier fijn. En het kan alleen maar leuker worden.'

| Interview |

Ingrid de Buijzer
Begeleidster
Woongroep Sint Joseph.

'Haha, jij moet 12 kaarten pakken!' Met een gespeeld verontwaardigd gezicht pakt Ingrid een heleboel kaarten van de stapel. Ze spelen een potje pesten en haar tegenspelers zitten zich te verkneukelen. 'Hoe kan ik nou van jullie winnen, als jullie tegen me samenspannen!' moppert Ingrid vrolijk. We bevinden ons in de chillruimte van Sint Joseph, een woongroep in Heemskerk waar volwassenen met een verstandelijke beperking of autisme wonen.

Het ziet er niet goed voor je uit, Ingrid

'Ze vinden het heerlijk als ze me kunnen verslaan met een spelletje. En het lukt ze helaas vaak ook nog,' knipoogt ze. 'Bij andere dingen merk je dat ze mijn hulp juist nodig hebben. Sommige bewoners zijn nog niet zo gewend om dingen zelf te doen. Dan zitten ze 's avonds na het eten lekker aan tafel en roepen dat ze wel een kopje koffie lusten. Wij stimuleren hier dat bewoners zoveel mogelijk zelf doen. Dus ik blijf ook zitten en dan kijken we samen of die koffie misschien vanzelf onze kant op komt. Haha. Met een beetje humor helpen we bewoners om steeds meer zelf te doen.'

Hoe weet je welke hulp iemand nodig heeft?

'Dat weet je niet direct. Er wonen hier 16 mensen met allemaal een andere achtergrond en een andere aandoening. Wat voor de één werkt, werkt voor de ander niet. Bovendien kennen we elkaar pas sinds mei 2020. We letten dus goed op hoe het met

iemand gaat. Stapelt de vuile was zich op in een kamer? Of koopt iemand veel te veel vleeswaren, zodat alles bederft?

Stap voor stap leggen we uit hoe iets wel werkt. We maken er een leertraject van. En kun je iets echt niet leren? Dan doen wij het natuurlijk.'

En jullie zijn dus middenin de coronacrisis begonnen.

Hoe was dat?

'We kijken wat er binnen de coronamaatregelen nog wel kan. De bewoners konden bijvoorbeeld niet tegelijkertijd verhuizen. Dan maar één voor één. Zo konden wij hen ook wat gemakkelijker leren kennen. Bewoners mogen niet bij elkaar op de kamer op bezoek. Dat vinden ze wel jammer, maar ze zijn vindingrijk: ze gaan gewoon in de deuropening zitten met een kopje thee. Zo is het toch gezellig. En gelukkig hebben we meerdere ruimtes tot onze beschikking.

Het is een monumentaal pand met allemaal appartementen, twee algemene ruimtes om te chillen of tv te kijken. En beneden hebben we een speelhal waar we kunnen badmintonnen, tafeltennisballen of poolen. En als je alleen wil zijn dan ga je naar je eigen appartement met keukentje. Ze kunnen hier lekker hun gang gaan. Als er straks wat meer ruimte komt, wordt het alleen maar prettiger voor de bewoners. Dan kunnen ze weer bezoek ontvangen op hun kamer en maken we weer uitstapjes met elkaar. Ze hebben het hier nu al fijn en het kan alleen maar leuker worden.'

agbesteding Ijmuiden

Bewegen met Sjoerd? Bijvoorbeeld zo!

1-op-1 in de gymzaal of buiten. Wat wil en kan jij doen? 'Iedereen sport op zijn eigen niveau.'

Virtueel met Skype of Teams. Gewoon vanuit je eigen stoel. Het kan heel eenvoudig zijn. 'Doe maar na.'

Terwijl Sjoerd buiten staat en de bewoners binnen. Ook door het glas heen is de connectie snel gelegd. 'Gewoon een kwestie van iets harder praten.'

Vitaliteit

‘Wat als je niet meer samen mag sporten?’

Sjoerd Aarts sport met bewoners van kleinschalige woonplekken én in het Odensehuis in IJmuiden.

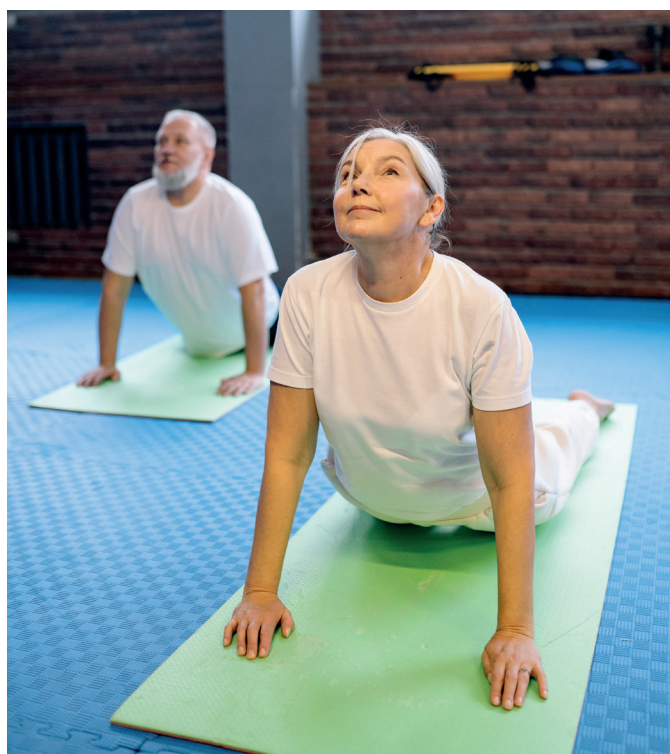
Wie komen daar aangehold? Voorop – redelijk kwiek – een wat oudere heer. Erachter – redelijk bezweet – een jonge man. Het zijn Peter (een sportieve cliënt) en Sjoerd (een bewegingsagoog bij De ZorgSpecialist). Bewegen is heel belangrijk voor je algemene welzijn. Het zorgt er namelijk voor dat het op andere vlakken ook beter met je gaat. Zo kon een cliënte door bewegingsoefeningen het zonder haar rollator af. En dat met maar een paar keer per week oefeningen. En nu holt hij dus achter Peter aan.

‘Peter heeft dementie en volleybalde graag. Maar tijdens corona kon dat niet meer in de zaal waar hij dat altijd deed. Dus vroeg hij mij om samen buiten te sporten. Waarom ik hem niet thuis ophaalde om samen te hardlopen? Nou... omdat ik zelf niet vaak ren? Dus ja, hij liep me eruit de eerste keer.’ Grote glimlach: ‘Maar gelukkig had hij dat niet zo door.’ Sinds die eerste keer buiten hardlopen zien Sjoerd en Peter elkaar regelmatig voor een rondje.

Samen met anderen lekker bewegen. Juist voor mensen met geheugenproblemen is dat niet alleen goed, maar ook een welkome invulling van de dag. Maar wat nu als je niet meer in een groepje kunt samenkomen? ‘De oplossing kwam snel en eigenlijk vanzelf.’

Sjoerd vindt het geen probleem om zijn werk op een andere manier vorm te geven. ‘We moeten een stuk flexibeler zijn om mensen te laten bewegen. En het bijzondere is dat het heel snel ging. Binnen een paar weken na de eerste lockdown hadden alle collega’s het werk compleet omgegooid. Mooi om te zien hoe iedereen zo samenwerkt. Het ging vanzelf, uit betrokkenheid voor onze mensen.’

Hoe de deelnemers van Sjoerd het zelf ervaren? Sjoerd: ‘Heel goed eigenlijk. Voor hen was de situatie soms niet zo beladen. Corona en wat er buiten gebeurt houdt hen minder bezig dan ons. Al keken sommige deelnemers soms wel wat vreemd naar het scherm, tijdens een Skype-les. Wat doet Sjoerd dáár nou?’

Dementie case- management

Mart Schrijf is casemanager. Hij geeft advies aan mensen met geheugenproblemen en hun naasten. En hij begeleidt hen naar de juiste instanties. Ook onderhoudt hij het contact met de huisarts en andere betrokkenen.

Een onderdeel van het werk is het geven van psycho-educatie. 'Wij geven voorlichting over de psychische gevolgen van dementie. We leggen uit hoe je daarmee om kunt gaan, zodat mensen in een relatie elkaar kunnen blijven bereiken.

Mensen met dementie zijn meestal heel eerlijk. Ze spreken zich zonder filter uit. Ik heb laatst mijn haar eraf gehaald. De welbekende coronacoupe. Je kunt je misschien de opmerkingen al voorstellen. "Heb je die kale weer!" of "Het ziet er echt niet uit zo". Haha. Fantastisch. Maar voor een mantelzorger is die directheid lang niet altijd leuk.'

Dementie Casemanagement

'Een baby is fantastisch voor mensen met dementie'

| Interview |

Mart Schijf
Casemanager én vader
geworden van zijn
eerste kind.

Ding-dong. Mart doet drie stappen naar achteren en wacht tot de deur opengaat. Zijn wijsvinger drukte al vaker op deze deurbel. Maar dit keer is het anders. De deur gaat open. 'Goedemiddag mevrouw. Ik ben het! Mart.' Pas als mevrouw hem heeft herkend zet hij zijn mondkapje op. 'Ik was blij dat ik ondanks corona toch weer bij haar op huisbezoek kon. Mensen met dementie kunnen niet bellen via Teams. Je wilt dat cliënten zich veilig bij je voelen. Dat je een vertrouwd gezicht bent. Daarvoor moet je elkaar gewoon ontmoeten. Gelukkig kan dat met alle beschermende maatregelen.'

Even terug naar maart 2020

Daar zat hij dan achter zijn beeldscherm. Ineens moest hij thuis werken. 'Voor mij was het al wennen. Maar de meeste impact had het natuurlijk op de cliënten. Zij gingen van een leven met dagbesteding en familiebezoek naar een leven met heel weinig contact met anderen. Als casemanager kon ik gelukkig ook in die eerste maanden iets voor hen betekenen.' En dat was nodig, want door corona nam de complexiteit van casussen toe.

Stel je voor dat je fulltime voor je man of vrouw zorgt

Normaal gesproken gaat hij of zij naar de dagbesteding, neemt iemand het even van je over. Ineens zaten mensen 24/7 op elkaars lip. Met persoonlijke begeleiding en gerichte informatie over dementie kon Mart mantelzorgers tips geven om ruimte voor zichzelf te creëren. 'Oh maar dat wist ik niet!' 'Die zin heb ik afgelopen jaar vaker gehoord.' glimlacht Mart. 'Met een iets andere aanpak kunnen ze de volgende keer een situatie de-escaleren.'

De perfecte troef voor wat LeefPlezier

Sinds deze zomer heeft Mart ook de perfecte manier gevonden

om een lach op het gezicht van zijn cliënten te toveren. 2020 was voor hem persoonlijk namelijk een fantastisch jaar. Hij trouwde, behaalde zijn diploma casemanagement dementie én werd vader. 'Een baby is fantastisch voor mensen met dementie. Het gevoel van het krijgen van een kind is zo intens. Dat is iets wat er bij de meeste mensen nog wel in zit. Als ik foto's laat zien van mijn zoon dan leven ze vaak hélemaal op. Een fantastische ijsbreker of goede afsluiter voor een gesprek.'

Mag 'gewoon' het woord van 2021 zijn?

'Samen met de Drive werkten we begin vorig jaar aan het programma Leefstijlinterventie. Dat kwam stil te liggen door corona. Ik hoop voor 2021 dat we daar weer mee aan de slag gaan. Zo leren we mensen om goed voor hun hersenen te zorgen. Door te bewegen, goed te eten en te ontspannen. Maar ik hoop vooral op een jaar waarin we weer bij elkaar kunnen zijn. Ons werk gewoon kunnen doen zoals het hoort. Zonder mondkapjes en 1,5 meter afstand.'

Huishoudelijke Zorg

Huishoudelijke zorg

Een lach op iemands gezicht toveren: het mooiste wat er is.

| Interview |

Ans Nagel
Huishoudelijk
medewerker in de
thuiszorg.

Ans Nagel is huishoudelijk medewerker in de thuiszorg. Maar dat is eigenlijk maar bijzaak als je leest wat ze betekent voor haar cliënten.

Ans en haar cliënt van 88 jaar gaan regelmatig op tournee. Van een uitverkocht Ahoy naar de theaters op Broadway in New York City. Hij achter de piano, zij zingt. 'Meneer speelt nog zeer verdienstelijk piano. Met enige regelmaat pakken we een momentje om samen muziek te maken. En dan fantaseren we wat af. Zóveel plezier!' Ans weet er altijd een feestje van te maken. Ook toen er ineens een hele hoop minder kon.

Van een warme aanraking naar kille afstand

Dichtbij zijn. Een arm om haar of hem heen slaan. Medeleven tonen. Zelfs een dansje doen. Ineens was dat niet meer mogelijk. 'De omstandigheden waren plots zo anders. De werkzaamheden bleven gelijk, maar het voelde zo kil om anderhalve meter afstand te bewaren van mijn cliënten.' En juist nú konden de cliënten van Ans die arm zo goed gebruiken. Ze werden immers minimaal bezocht door kinderen en familie. 'Er was vaak alleen contact via het balkon of de tuin. Mijn cliënten leefden geïsoleerd en werden angstig door alle beelden op de televisie.'

Altijd een halfvol glas

Voor Ans extra belangrijk om aandacht te hebben voor haar cliënten tijdens de uitvoering van haar werkzaamheden. Een puzzelboekje meenemen, kaartje schrijven naar vrienden: daar is altijd wel tijd voor. Het zorgt voor een lach. 'Als ik nieuwe collega's inwerk, dan let ik ook heel erg op de interactie met de cliënt. Natuurlijk leg ik goed uit hoe ze de huishoudelijke verzorging aanpakken. Maar ik vind sociale vaardigheden minstens zo

belangrijk.' Die sociale contacten is dan ook wat ze het meest mist. Nu met corona.

Weer samen zwieren door de straten

'Je beschouwt de dingen in je leven vaak als vanzelfsprekend. Maar toen ik dit jaar mijn fietsreis door Vietnam moest annuleren, drong het pas echt goed tot me door dat niets vanzelfsprekend is. De sociale contacten of naar de bioscoop gaan. Alle beperkingen laten je beseffen dat ons leven zo ontzettend luxe is. Vol vrijheid en privileges. Ik ben het leven extra gaan waarderen. Daarom hoop ik voor 2021 dat we het virus onder controle krijgen. Dat we weer kunnen dineren in restaurants, door winkelstraten slierten, feestvieren met familie en vrienden, in het vliegtuig stappen, maar vooral onze genegenheid voor elkaar kunnen tonen.'

lientenraad

Wat doet de cliëntenraad?

Waar kun je als cliënt van De ZorgSpecialist terecht als je ergens niet zo tevreden over bent? Of als je een goed idee hebt? 'Cliënten en hun naasten kunnen ons altijd bereiken,' vertelt de heer Siebbeles. 'De cliëntenraad houdt nauwlettend in de gaten hoe alles gaat in de organisatie. En we geven ook de directie gevraagd en ongevraagd advies.' Vijf keer per jaar vergaderen ze met elkaar. Directeur Esther Vink en kwaliteitsmanager Marja Tiebie schuiven altijd aan. 'Zij zijn de power women die het schip op koers houden.' Zo zijn de lijnen kort. Daarnaast is er nog een overleg met de Raad van Commissarissen en nog een overleg met de accountant.

Hoe bereikt u de cliëntenraad?

Heeft u een vraag voor de cliëntenraad of wilt u een rol binnen de raad te vervullen? Neem dan contact op met kwaliteitsmanager Marja Tiebie (023)5100 200 of mail naar cliëntenraad@dezorgspecialist.nl.

De cliëntenraad

'Wij zien toe of alles goed verloopt'

| Interview |

de heer Dr. Siebbeles,
lid van de cliëntenraad

Hij was vroeger chirurg en hoogleraar. Zijn stem klinkt erudiet en vrolijk tegelijk. Een man met spitsvondigheden, die de interviewer steeds laat lachen en dan zelf geen spier verrekt. Een man die met respect over anderen praat. En die ook gemakkelijk zijn eigen emoties toont. Over zijn tijd als mantelzorger voor zijn vrouw met Alzheimer. En wat het met hem deed toen zij werd opgenomen. Kortom, als ervaringsdeskundige én arts een perfecte aanvulling op de cliëntenraad.

Hoe was het afgelopen jaar in de cliëntenraad?

'Het was gezellig. Bent u tevreden met dit antwoord?' Zonder op een antwoord te wachten, vervolgt hij zijn verhaal. 'We zijn met z'n vijven en ik ben de enige man in het gezelschap. En natuurlijk was het ook een beetje saai. We hebben niemand kunnen betrappen op wangedrag of dronkenschap. Wij moeten immers toezien dat alles goed verloopt. Maar we zijn blij dat er nauwelijks iets misgaat. En ik mag graag een beetje opscheppen dat we een 8,5 tot een 9 haalden op het tevredenheidsonderzoek van 2020.'

Waarom zit u eigenlijk in de cliëntenraad?

'Wij chirurgen snijden niet alleen maar. Wij zijn ook dokters, en dus zeer betrokken bij het sociale gebeuren. Nu ik gepensioneerd ben, wil ik ook nog wat te doen hebben. Ik ben 63 jaar getrouwd. Met dezelfde vrouw, dat moet je er tegenwoordig toch bij zeggen? Mijn echtgenote is Alzheimerpatiënt. Ik heb dus grote emoties mogen meemaken. Jarenlang was ik een zeer betrokken mantelzorger. We kregen een casemanager Dorien Aalberts. Fantastische vrouw. Inmiddels is mijn echtgenote overgeplaatst naar een zorgcentrum. Ik ga iedere dag bij haar langs. En iedere dag zegt ze tegen me: 'Waar staat je auto? Ik ga mee naar huis.' Vreselijk. Ik ben haar kwijt en toch ook niet. Nou ja, in die functie van mantelzorger werd ik dus geattendeerd op de cliëntenraad.'

Er kwamen in 2020 dus nauwelijks klachten binnen. Ziet u zelf als ervaringsdeskundige nog punten voor verbetering?

'Zodra mijn vrouw was overgeplaatst, was ik niet meer welkom bij mantelzorgbijeenkomsten. Maar ook dan heb je nog een beetje steun nodig om die overplaatsing te verwerken. Bovendien kunnen ex-mantelzorgers hun ervaring delen met nieuwe mantelzorgers. Dit punt van discussie wil ik nog wel inbrengen voor komend jaar. Mag ik trouwens nog een wens uitspreken?'

Maar natuurlijk!

'Ik heb zelf veel assistent-artsen opgeleid. Ik ben een beetje een opleider van nature. En ik ken professor Scheltens, directeur van het Alzheimer Centrum van het Amsterdam UMC. Ik zou willen voorstellen dat we zijn coassistenten een stageplaats bieden bij De ZorgSpecialist. Dat lijkt me een mooie ontwikkeling voor 2021.'

Goed punt. Esther Vink staat vast wel open voor dit idee. Een laatste vraag dan. Had corona nog veel invloed op u of op de cliëntenraad?

'Ik heb groot respect voor wat ze hier allemaal hebben bedacht en gedaan. Alle beschermende maatregelen. Het buiten sporten of buiten muziek maken. Wij vergaderen nu ook via een videoconferentie. Je moet dat even leren, maar dan gaat dat best.'

Mijn echtgenote kreeg ook nog corona. Ze werd overgeplaatst naar een andere locatie. Maar ze heeft het overwonnen. Dus ik heb een hoop ellende meegemaakt.' Het blijft voor het eerst heel even stil tijdens het interview. 'Misschien ben ik daarom wel in de cliëntenraad gegaan. Ik wil wat terugdoen. Cliënten van de ZorgSpecialist hebben immers hetzelfde meegemaakt.'

De cijfers en de toekomst

Vanaf Maart 2020 stond de wereld plotseling op zijn kop; de Corona uitbraak in het Chinese Wuhan bleek te zijn uitgegroeid tot een wereldwijde pandemie.

Even leek alles tot stilstand te komen. Lege straten, persconferenties, mondkapjes, thuiswerken, scholen, verzorgingshuizen en restaurants die halsoverkop gesloten moesten worden, hamsteren van wc-papier en het openen van de eerste Covid-19 teststraten .

Ook voor de medewerkers en cliënten van De ZorgSpecialist een spannende en onzekere tijd. Elders in dit verslag valt te lezen hoe wij daar als organisatie op gereageerd hebben.

Met gepaste trots kunnen we melden nagenoeg géén gebruik te hebben gemaakt van de verschillende compensatie maatregelen die vanuit de overheid en verzekeraars zijn aangeboden voor de extra inzet en maatregelen die genomen moesten worden om de crisis te lijf te gaan

FINANCIËEL

Hoewel veel tijd, energie en kosten aan de bestrijding van de pandemie is besteed, is er voor 2020 wederom sprake van een financieel gezond en stabiel jaar.

Met een solvabiliteit van 58% en een liquiditeit van 2,4 is er immer sprake van een prima financiële situatie. Mocht de Corona-pandemie ook in 2021 de wereld en daarmee De ZorgSpecialist in de greep houden, is er geen zorg over de continuïteit. De organisatie is gezond genoeg om ook een 2e corona jaar financieel aan te kunnen. Daarnaast hebben we gezien en ervaren hoe overeind te blijven onder dergelijke omstandigheden.

- De organisatie groeide door in zowel opbrengsten als kosten met een kleine 9%.
- Deze groei is voornamelijk ontstaan door uitbreiding van het portfolio beschermd wonen én groei in de huishoudelijke ondersteuning. Ook het ontwikkelen van leefplezierdiensten, mede gefinancierd vanuit de WLZ, heeft tot een volumegroei geleid.
- Bij dergelijke uitbreidingen horen ook de personele uitbreidingen, waardoor kosten en opbrengsten in gelijke mate zijn toegenomen
- Ondanks de gespannen situatie aan het begin van het jaar, kan geconcludeerd worden dat de organisatie een solide jaar achter de rug heeft

DE TOEKOMST

In 2021 opent De ZorgSpecialist een nieuwe kleinschalige woonvorm in Castricum en wordt gekeken of er op het gebied van beschermd wonen verdere uitbreiding mogelijk is.

Gedurende 2021 blijft de oriëntatie op uitbreiding van het concept kleinschalig wonen volgens het "ZorgSpecialist-model". Dit moet leiden tot verdere uitbreiding in 2022.

De contracten voor de verschillende zorgvormen waarvoor De ZorgSpecialist aanbod heeft, zijn met alle partijen voor 2021 gesloten.

Hierbij aangetekend dat met name in de JGZ bezuinigingen vanuit diverse gemeenten zijn aangekondigd. Dit gaat leiden tot een heroriëntatie van onze inzet voor Jeugdzorg.

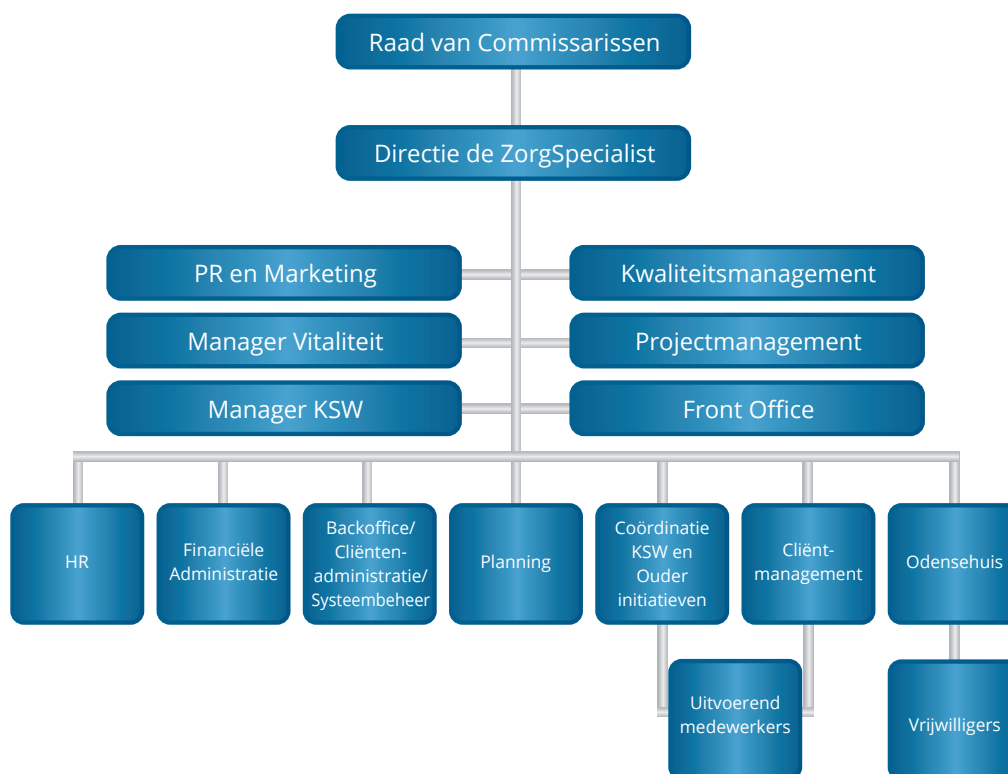
De financiering vanuit de WMO lijkt onderwerp van budgetplafonds te worden. Met aandacht worden de signalen en de besluitvorming vanuit de verschillende gecontracteerde gemeenten gevolgd

In 2021 worden met de inzet van de kwaliteitsgelden Langdurige Zorg onze leefplezierdiensten nog verder doorontwikkeld. Onze bewoners in de kleinschalige woonvormen als ook de cliënten in de thuissituatie kunnen steeds meer en steeds gevarieerder gebruik maken van persoonlijke diensten naast onze professionele zorginzet.

Organigram

Bijlagen

DE KRACHT VAN SAMEN: ONZE SAMENWERKINGSPARTNERS

Goede zorg verlenen we samen. We werken graag samen met huisartsen, sociale wijkteams, maatschappelijk werk, gemeentes en andere bedrijven in onze branche. Een greep uit de organisaties waar we in 2020 mee hebben samengewerkt:

Aantekeningen

This image shows a full page of blank, lined paper. It features approximately 20 evenly spaced horizontal blue lines across its entire width. The lines are thin and consistent in color, set against a plain white background. There are no margins, text, or other markings present on the page.

De ZorgSpecialist

Thuis in alle zorg

